

ina vegada. Però, si no saben portar-se, més val que fotin el np. Jo no sóc racista, però el que no està bé». Els habitants de Vila-va ensumen els forasters d'una holluny, i més si són periodistes. Ten encara una altra qualitat: no són sistes i estan indignats per les acusacions dels africans: «No hi ha dret al e estan fent. S'estan perjudicant ells teixos. Ara ningú no els tornarà a gar, jo mateix no m'hi penso pas riscar. S'ho han buscat ells, fins ara ts viviem bé».

T'ho repetiran cent vegades. Si no ben beure, que no beguin, però res treure la navalla a dins del bar. Osan, un dels africans, ho explica de anera molt gràfica: «Blanco dise, ande negro beber, ponerse como parito». En tot cas, els pagesos s'engagen. Cap africà no ha viscut ni ha treballat bé abans i després del conflicte. s negres han viscut i viuen en condicions infrahumanes, la normativa laboral no es compleix, i els bars on es ga l'entrada als africans són molts. a discriminació arriba més lluny: «A eida ciutat se'ns nega l'entrada a almes discoteques i no està ben vist que ortim amb noies blanques. Jo ho he t un parell de vegades i prefereixo fixar-ho estar, t'evites un munt de oblemes».

Més enllà de l'enfurismament dels pagesos, allò que ha irritat profundament les forces vives de les comarques de Ponent ha estat la insolència dels reals, i molt especialment del seu líder, Nelson. S'hi posen d'acord tant el dirigent de l'USAC —Unió de Sindicats gr de Catalunya, que defensa els propietaris rurals— com els dirigents

Habitatge usual dels africans a Tèrmens.

de l'hoteleria o els alcaldes dels pobles afectats —la gran majoria, feus de la dreta—: tot el merder, l'ha organitzat Nelson.

Infanso Camara —Nelson—, propietari de l'Àfrica —un bar de Lleida on es reuneix el col·lectiu negre— dirigeix des del passat abril l'Associació d'Africans de Lleida. La decidida actuació del dirigent gambià, centrada en la denúncia sistemàtica dels casos de discriminació —s'han presentat denúncies contra els bars de Menàrguens, Bellvís i ara es prepara un dossier sobre la ciutat de Lleida— ha trobat ja el ressò del Defensor del Poble, com també del governador civil, Joan Ignasi Urenda, que ha decidit intervenir en el tema i realitzar investigacions.

El que es considera una victòria del dirigent africà —el mateix Surroca afirma que el governador civil defensa més els negres que no pas els catalans— dibuixa un futur incert en les relacions entre blancs i negres a les comarques de Ponent. Nelson diu te-

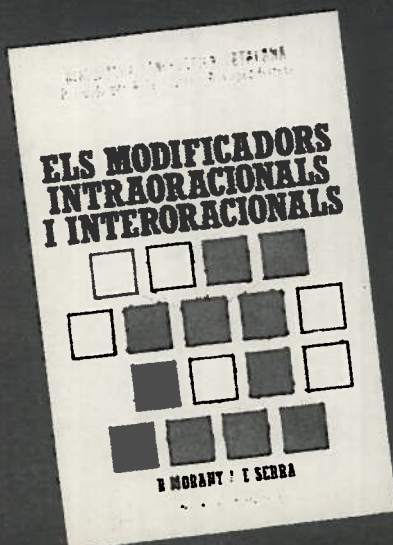
nir la solució al conflicte: «dialogar i dialogar, abans que això sembli Soweto».

¿Racisme?, mai

Els arguments són complicats: «Ningú no els ha cridats per venir. Han estat ells que ho han volgut. ara que no

es quei sacions crida d'impossibilitat i Barcelona vol hor

El pe amb ur fosc, s'ciats de ga el prò, què l'entrad Ja veurè amb gas no en me...»

LINGÜÍSTICA CATALANA

Els modificadors intraoracionals i interoracionals
Ricard Morant i Enric Serra

Substantiu i adjectiu
Julio Calvo

Paremiologia
Maria Conca

Sintaxi i semàntica de l'article
Antonio Briz i Manuel Prunyonosa

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA